

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΡΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Δραχ. χρευσαὶ 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πρὸς τὸν κ. Ἱ. Λαμπρίδην δικηγόρον

Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδέχονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ὉΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Εἰς τὴν ἀποβλέπει ἡ τουρκοϋμανική συμμαχία. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ἡ Ἀβερῶφειος ἐν Λαρίῃ γεωργικῇ Σχολῇ. — Ἐπιστολὴ Μιχελιδάκη καὶ Παπαμωστοράκη πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς (Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1910.

Ἐπιστεύσαμεν ποτε ὡς πρᾶγμα φυσικὸν καὶ διὰ τοῦτο ἐπιβεβλημένον τὴν πολιτικὴν συνδοιοπορίαν Ἑλλάδος καὶ Ῥωμανίας ἐν τῷ ἀκανθοσπάρτῳ σταδίῳ, ἐν ᾧ θὰ διεξαχθῶσιν οἱ πρὸς λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ προβλήματος ἀγῶνες. Ἐθνη ἀνήκοντα εἰς τὴν αὐτὴν φυλετικὴν συστάδα, ἡν ποτίζουσιν αἱ ἀναμνήσεις τοῦ ἐλληνολατινικοῦ πολιτισμοῦ, πρὸς δὲ τοῦτον γεωγραφικῶς τοποθετημένα οὕτω, ὥστε νὰ ὑφίστανται τὴν αὐτὴν ἐκ τοῦ σλαβισμού κίνδυνον, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμιοὶ, εἶχον πρὸ ἐκείνων προδιαγεγραμμένην τὴν λεωφόρον, ἥτις θὰ ἔφερον αὐτὰ εἰς συνάντησιν καὶ συγκρούσιν τῶν σχέσεών των πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κοινού κινδύνου.

Ἀλλ' ὁ πολιτικός, φαίνεται, βίος τῶν ἐθνῶν ἀρέσκειται εἰς τοὺς παρὰ φύσιν συνδυασμούς· διὰ τοῦτο καὶ βλέπομεν τοὺς χθὲς λυσσώδεις κατασπαράχθεντας ῥιπτομένους σήμερον εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων ἐν τοῖς νῦν μάστιχα χρόνοις, καθ' οὓς ἡ πολιτικὴ πορεία τῶν ἐθνῶν ἡ ἀπορῶσα εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλα σχέσεις ἐφάσκει κυνική καὶ ἀναίσχυντος καὶ περιφρονητικὰ πάσης ἡθικῆς διατάξεως εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς ἀντιθέσεως πρὸς τὴν πορείαν, ἣν αὐτὰ ταῦτα τὰ ἔθνη ἀκολουθοῦσιν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτῶν βίῳ.

Τῷ ὄντι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐνετάθησαν τοσοῦτον δυνάμει αἱ προσπάθειαι τῶν κρατῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τῶν πολιτῶν, πρὸς διαπαιδαγώγησιν αὐτῶν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἰσότητος, τῆς πρὸς τὴν πλησίον ἀγάπης, τῆς χρηστότητος ἐν τοῖς συναλλάγμασι, τῆς καλλιέργειας ἐν γένει πάσης ἀρετῆς, ἥς εἶναι ἐπιδεκτικὴ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως οὕτω καταστή ἄνετος καὶ ἡμέτερος τῶν κοινωνικῶν ὁ βίος. Ὡσαύτως καὶ οὐρανοῦ αὐτὰ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐν τῇ τάσει των ταύτῃ καὶ μετανοοῦντα μετέρχονται ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλα σχέσεσι τοὺς κανόνας, ἀγράφους, ἀλλ' ἀπαρεγκλίτους τηρουμένους ἰδίᾳ ἀπὸ μίᾶς πεντηκονταετίας, οὓς καὶ αἱ ἐπὶ τὸν ὁρὸν περιπλανώμεναι συμμορίαὶ ληστῶν τῶν πάλαι χρόνων, οὓς καὶ αἱ νομαδικαὶ φυλαὶ, αἵτινες ἐκποτισθεῖσαι ἀπὸ τῶν ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ κοινοῦν ὑπὸ τῆς μογγολικῆς πίεσεως ἐνέσπειραν τὴν φρίκην καὶ τὸν τρόμον ἐκ τῆς Εὐρώπῃ καὶ παρήγαγον τὸ πραγματικὸν χάος τοῦ μεσαιῶνος.

Ἡ πορεία αὕτη, ἐξ ὅτου ἀνεφάνη ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῆς παγκοσμίου ἱστορίας ὁ Βίσμαρκ, ἀπέβη τοσοῦτον γενικὴ, ὥστε εὐρέθησαν ἐξημιώμενοι ὅσοι δὲν ὑπέκυψαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γενικοῦ τοῦτου νόμου, ὅλοι δὲ σήμερον οἱ διευθύνοντες τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν εἴτε μιᾶς, εἴτε μεγάλου κράτους ἀμιλλῶνται νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπ' ἐκείνων ὡς ἐνδοῖς καὶ τὴν ἰσότητα, ὅτι δὲν ἀκολουθοῦσιν ἀποκλειστικῶς τὴν ὁδόν, ἥτις γεμίζει τὸν στόμαχον ἔστω καὶ διὰ σαρκῶν καὶ αἱμάτων ἀλλοτρίων, ἀλλ' ἐκείνοι οὖν εὐπαθεῖν τινὰ πρὸς τὰ ἀξιώματα τῆς ἡθικῆς, τῆς τιμῆς, καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ διδακτῆριον τῆς τοιαύτης ἀρχῆς ἀπὸ μίᾶς πεντηκονταετίας εἶναι τὸ Βερολίον, ἡ ἀδελφότης δὲ αὐτῆς ἐπιτυχία ἀπετέλεσε γιγαντιαῖον ψυχολογικὸν πειθαναγκασμὸν τῆς εἰς μίμησιν αἱ βεπούσης ἀνθρωπότητος, ὥστε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον τοῦτον, τοσοῦτον μάλιστα, ὥστε μέγα μέρος τῆς μέσης Εὐρώπης διὰ τῆς τεραστίας αὐτῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἡ Γερμανία κατέστησεν ὁπαδὸν καὶ ὄργανον καὶ συμμέτοχον τῶν κερδῶν τῆς τοιαύτης πολιτείας. Οὕτω δὲ οὐ μόνον ἡ λειτουργία τοῦ ψυχολογικοῦ νόμου τῆς ὑποβολῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμύνης ἢ συνήθως τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ τοῦ ἀντιπάλου ὑποδεικνύουσα ὅπλα, ἡνάγκη

κασαν τὴν ἄλλην Εὐρώπην νὰ περιχαράκωνται διὰ τῶν αὐτῶν ὄχρωμάτων καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς νὰ ἀποβλέπῃ σκοποὺς μετὰ τῆς αὐτῆς περιφρονησεως πρὸς τὰς ἡθικὰς ἐκείνας δυνάμεις, δι' ὧν ἡ ἀνθρωπότης δοξάζεται ἀνυψομένη ὑπὲρ τὸν κτηνώδη βίον.

Εἰς τοῦτων τῶν ἰδεῶν τὸ ἄρμα προσεδέθη ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἡ Ῥωμανία μετὰ τοσοῦτον μεζιζονοεὐκολίας, ὥστε ἀπ' ἐνός μὲν ἐξαρταίτο ἀπὸ τοῦ περισφιγγόντος αὐτὴν διπλοῦ κινδύνου, ἕκ τε τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ῥωσίας, ἐνθεν δὲ διεθρύπτοντο τὰ ὄνειρα τῆς Ῥωμανικῆς φυλῆς τὰ συνδεδεμένα πρὸς τὴν ἱστορικῶς ἀβεβαίωτον καταγωγὴν τῆς ἐκ τῶν ἀποίκων τοῦ Τραϊανοῦ καὶ τὴν ἐντεθὲν ἀπορρέουσαν ζωσιν νὰ ἀναστήσῃ ἀπὸ τῶν τάφων ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου τὴν Ῥωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν.

Τὴν ἀξίωσιν ταύτην τῶν Ῥωμάνων γινώσκοντες οἱ τοὺς μελετῶντας τὰ ἀνατολικά πράγματα ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς μάχης τῆς Γριβίτσης διὰ φωτὸς ἀπλέτου φωτίζει ἡ ἀλλαχού τῶν στηλῶν τούτων ἀντιγραφόμενη εἰδήσις τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Δνένικ», καθ' ἣν παρίσταται ὁ Ῥωμανὸς πρωθυπουργὸς ὑποσχόμενος διαρκὴ τῆς Ῥωμανίας φιλίαν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἐφ' ὅσον ἡ τελευταία αὕτη δὲν ζητήσῃ αὐξήσιν τῶν ὁρίων τῆς.

Ἡ αὐξήσις τῶν ὁρίων τῆς Βουλγαρίας πρὸς νότον σημαίνει ἐνίσχυσιν τῶν βουλγαρικῶν δυνάμεων, μετατροπὴν τῆς ἐνεστώσης ἰσορροπίας τῶν παριστρίων κρατῶν, ἀπειλὴν τῆς Ῥωμανικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς γεωγραφικῶς καὶ ἱστορικῶς βουλγαρικῆς Δοδρουτσης. Ἀλλ' ἡ αὐξήσις τῶν ὁρίων τῆς Βουλγαρίας σημαίνει καὶ ἄλλο, ὅπερ πλήττει ἀλγεινότερον τὴν Ῥωμανικὴν καρδίαν· σημαίνει αὐξήσιν τῶν ἐμποδίων τῆς προελάσεως τῆς Ῥωμανίας πρὸς νότον, ἥς τὸν πρώτον πειρασμὸν ἐνέβαλεν εἰς τὸν νοὺν τῶν Ῥωμάνων ἡ ἡθικὴ Ῥωμανικὴ διπλωματία ἡ ἀντὶ τῆς Ῥωμανικῆς Βεσσαραβίας ἀρπαγείας ἀπὸ τῶν συμμάχων ἀναγκάσασα τὴν Ῥωμανίαν νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν τῇ ἐντεσθεν τοῦ Δουδάβεως γωνίᾳ ἐκείνῃ.

Ἡ ὑπὸ τελεματὸν περιβαλλομένη καὶ ξηρὰ, παταροκατοικητὸς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γωνία αὕτη ἐξεληφθῇ ὡς ὁ ὑπὸ τῆς θείας προνοίας δοθείς εἰς τοὺς Ῥωμάνους πρῶτος σταθμὸς τῆς πρὸς τὴν Νέαν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν δῆλον ἐστὶν, καταβάσεως των, κατέστησαν δὲ περιλάλητοι οὐχὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν αἱ ἐξ ἀκριτομυθίας ἀποκαλυφθεῖσαι τῶν Ῥωμάνων ἀξιώσεις τῆς εἰς αὐτοὺς ἐκχωρήσεως τοῦ τριγώνου Ρουσοτουκίου-Βάρνης-Σιλιστρίας ἀντὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τοὺς Βουλγάρους παρεχομένης ἐλευθερίας καὶ πράξεως καὶ νὰ λάβωσιν ὅ,τι ἂν θέλωσιν καὶ ὅ,τι ἂν δυνήθωσιν.

Εὐνότητον, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη οὐδὲ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ὦτά της ἡνέχθη, καὶ πολὺ δικαίως, ἡ Βουλγαρία.

Ἀλλ' ἰδοὺ νῦν, ἐπὶ διανοίγονται αἱ Ῥωμανικαὶ προσδοκίαι ἐκ τῆς συμπτώσεως τῶν συμφερόντων τῶν Τούρκων πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Καρόλου, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης ἀνάγκη νὰ ἐνδιαιτῶμεν ἐπὶ εὐρύτερον εἰς τοὺς σκοποὺς, οἵτινες φέρουσιν εἰς τὴν τρυφερότητα Τούρκων καὶ Ῥωμάνων, τρυφερότητα καταμαρτυρουμένην πλην ἄλλων καὶ ἐν ταῖς κοιναῖς ἐκστρατείαις, ἃς μετὰ τῶν μισθάρνων τῆς Ῥωμανικῆς προπαγάνδας ἐπιχειροῦσιν αἱ τουρκικαὶ νῦν ἀρχαὶ κατὰ τῶν γενναίων ἐκείνων πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας, οἵτινες μαστιγοῦνται, βασανίζονται, φυλακίζονται, θανατοῦνται πολλάκις, ὥπως γίνωσιν ἀπὸ Ἑλλήνων, οἳ εἶναι Ῥωμάνοι, οἳ οὐδέποτε ὑπῆρξαν.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἡ Ῥωμανοτουρκικὴ συμμαχία.

Τὰ σκόλια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου περὶ τῆς θρηλῆσεως ταύτης συμμαχίας ἐξακολουθοῦσιν εἰπεροποιεῖν ἔνθα καὶ πικρόχολα ἰδίᾳ ἐκ μέρους τοῦ τύπου τῆς Τριπλῆς Συνεννόσεως. Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσίας. Ἰδίᾳ δὲ τῶν δύο πρώτων χωρῶν. Ὁ τύπος τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας διαλέττει ἐν τῇ συμμαχίᾳ ταύτῃ, δι' ἣν Ῥωμανία χρησιμεύει

ὡς ὁ κρίκος ὁ προσωρισμένος νὰ συνδέσῃ τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν στερεὰν ἄλυσιν τοῦ Ἀδοστογεωμανικοῦ συνδέσμου. Ἀπαθέτορος σχετικῶς φαίνεται ὁ ὁριστικὸς τύπος καὶ τοῦτο, διότι ἡ Ῥωσία ἐνδιαφέρεται περισσύτερον πάσης ἄλλης δυνάμεως καὶ διότι κατ' αὐτῆς καταφέρεται τὸ καίριον τοῦτο πλῆγμα.

Διὰ τῆς ἱστορίας ταύτης τῶν πραγμάτων τὰ ἀντικρουόμενα συμφέροντα τῶν δύο ἀντιπάλων συνδέσμων περιέχονται εἰς ἀμεσώτερον προστριβὴν, δῆλον δὲ ἀπέχει ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἡ προστριβὴ αὕτη θὰ ἐπιφέρει τὴν ἀνάφλεξιν ἀκριβοῦς ἐκείνην, ἣν σκοποῦσι νὰ ἀναβάλωσιν οἱ μετὰ τὴν ἀγῶνας συναπτόμενοι συνδυασμοί.

Καὶ ἐνδέχεται μὲν ἡ συμμαχία αὕτη νὰ μὴ εἶναι ἀντιπροσώπῳ γεγονός, ἀλλ' ἡ φύσις τῶν πραγμάτων καθιστᾷ αὐτὴν ἀναπόφευκτον.

Περὶ τοῦ ὁποῦ δὲ στάδια διήλθον αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις διαφωτίζει ἡμᾶς ἡμερησίως ἀνακοίνωσις δημοσιευθεῖσα εἰς τὰς βουλγαρικὰς ἐφημερίδας ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«Οἱ ἀδελφικοὶ κύκλοι δὲν πιστεύουν εἰς τὴν περὶ συμμαχίας εἰδήσιν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ῥωμανίας. Ἡ γενικὴ γνώμη εἶναι, δι' ἣν προέκειται περὶ ἐκδόσεως τῆς Βουλγαρίας. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγγνώστη εἰς τοὺς διπλωματικούς κύκλους καὶ ἐξ ἀκριβοῦς ὑπὸ τῶν γεγονότων, εἶναι, δι' ἣν κατὰ τὴν τελευταίαν συνέντευξιν τοῦ Μ. Βεζύρου μετὰ τῶν Ῥωμάνων κυβερνητῶν: 1) Διεπιστώθη, δι' ἣν Ῥωμανία καὶ Τουρκία ἔχουσι κοινὸν συμφέρον, ὅπως διατηρηθῇ ἡ σημερινὴ ἰσορροπία τῶν δυνάμεων ἐν τῇ Βαλκανικῇ, καὶ 2) Ἀντιηλλάγησαν σκέψεις περὶ ἐνδεχομένης διπλωματικῆς ἐπενεργείας ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας, ἐν ᾗ περιπτώσει αὕτη θελήσῃ νὰ κατέλθῃ εἰς πόλεμον»

Ἐπὶ πλέον ἡ «Δνένικ» προσέθηκε τὰς ἐξῆς λεπτομερείας:

«Πρὸ δύο μηνῶν ὁ Ῥωμανὸς πρωθυπουργὸς Βρατιάνος ἐδήλωσε πρὸς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ Βουλγαρον προεβεντήν, δι' ἣν Ῥωμανία πάντοτε δύναται νὰ διατελῇ εἰς καλὰς σχέσεις μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἂν αὕτη περιορισθῇ εἰς τὰ σημερινὰ της σύνορα.

Ἡ Τουρκοϋμανικὴ προσέγγις χρονολογεῖται πρὸ τῆς Νεοτουρκικῆς ἐπαναστάσεως. Δύο ἡμέρας πρὸ τῆς 11 Ἰουλίου 1908 ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Τζαβὴ βῆς διήλθε διὰ Σόφιας καὶ Βουκουρεστίου μετὰ τὴν ἐντολήν, ὅπως λάβῃ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ῥωμανίας, δι' ἣν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Ἀδικοκρατορίας ἐν ᾗ περιπτώσει ἐξαγῇ ἐπαναστάσις ἐν αὐτῇ.

Μετὰ τὴν ἐπαναστάσιν ὁ δόκτωρ Ναζὴμ ἐπισκέφθη τὸ Βουκουρεστίον, ὃ δὲ Ῥωμανὸς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐθέτος ἀπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν. Τὰς συνεννοήσεις ἐπέλαυνε πρὸς τινος ὁ Χακὴ πασῶς ἐν Σινάϊ. Ἡ προσέγγις μεταξὺ Ῥωμανίας καὶ Τουρκίας ἡδραϊσθῇ, ἀλλὰ τυπικὴ συμμαχία δὲν συνήφθη».

Σπουδαιοτάτη, ἄπλετον ὀρίπουσα φῶς ἐπὶ τῶν ἀπὸ πολλοῦ κυφορουμένων ἐν τῇ κεφαλῇ τῶν Ῥωμάνων πολιτικῶν σχεδίων, εἶναι ἡ πληροφορία τῆς «Δνένικ», δι' ἣν κατὰ τὰς βεβαιώσεις τοῦ Ῥωμανοῦ πρωθυπουργοῦ ἡ Ῥωμανία δύναται πάντοτε νὰ διατελῇ εἰς καλὰς σχέσεις μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἂν αὕτη περιορισθῇ εἰς τὰ σημερινὰ της σύνορα.

Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν μίαν ὁρὴν τῶν ἐλατηρίων τῆς ὁμοφυλικῆς πολιτικῆς, ἐν ᾗ τυχαίως συμπίπτουσι πρὸς τὰ ὁμοφυλικὰ καὶ τὰ ἡμέτερα συμφέροντα. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἄλλη ὁρὴ, ἣν καταπροδίδουσι οἱ ἄλλος ἀνεξήγητοι ἔρωτες τῆς Ῥωμανίας πρὸς τὴν Μακεδονίαν.

Ὅπως δῆποτε αἱ σχέσεις Ῥωμανίας καὶ Τουρκίας ἀπὸ τῆς ἀλλαγῆς οὐκείνουτος προσελθοῦσι εἰς οἰκία πῦθνης συμμαχίας ἐνδιαφέροντος ἡμᾶς ἐξίσου πρὸς τοὺς Βουλγάρους, καὶ δι' αὐτὸ ἀπελκόμενα νὰ παρακολουθήσωμεν αὐτὰς μετὰ τῆς μεγίστης προσοχῆς. Δι' ὅλην καταδεικνύομεν τοῦτο ἐν τῇ κυρίῳ ἡμῶν ἀρεθῷ.

Ἀνήκουστοι τῶν Τούρκων ἀνταρσεῖς καὶ προκλήσεις.

Παραπληθέντες ὑπὸ τῶν τηλεγραφημάτων ἐπιστεύσαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἀνεγρόμενοι τὴν εἰδήσιν, δι' οἱ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀντιπροσώποι οἱ συληφθέντες ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἀστυνομίας τὴν προτεράϊαν καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνδοξείας τῶν λόγων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀπελύθησαν. Ἀποτυχῶς ὅχι μόνον ἀληθὲς δὲν εἶναι τοῦτο, ἀλλὰ τοῦναντίον παραμένουσιν εἰσέτι ἐν τῇ φυλακῇ συσσωρευθέντες ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ ὄντῳ καὶ ἀνηλίῳ δοματίῳ τῶν φυλακῶν τοῦ Ἑσκή Ζαπτιέ, μάταια δὲ ἀπέδεσαν πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῶν Πατριαρχείων, ὡς ἀπολυθῶσιν οἱ παρὰ πάντα νόμον φυλακισθέντες ἔγκριτοι οὗτοι ὁμογενεῖς. Ἐξ ὅσον ἀνιχνώσκουμεν εἰς τὰς βυζαντινὰς ἐφημερίδας πειθόμεθα, δι' ἣν

πρόσως ἀποκατέρθης καὶ δόσις τις μετανοίας κατέλαβε τοὺς περὶ τὸ πατριαρχεῖον καὶ δι' ὃν τὴν ἀνάγκη τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως αἰσθητοτέρα ἔγινεν αὐτοῖς ἡ ἀνάγκη νὰ ἀπολυθῶσιν οἱ φυλακισθέντες.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πολὺσιν ἀνεκροτήθησαν συμβούλια καὶ ἐπανελημμένοι ἔγιναν ἀποπειραὶ διαπραγματεύσεων ἐκ μέρους τῶν Πατριαρχείων, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, γνήσιος Τούρκος σαρκόφθορος, ἀπαξ ἰδὼν τὴν ὁργαίαν ὑποχώρησιν τῶν Πατριαρχείων ἔθηκεν ὄρους, οὓς θέτοναι συνήθως ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν οἱ θριαμβεύοντες βάρβαροι. Ἀπῆλθον, ὥστε τὸ Πατριαρχεῖον νὰ ἀπαρνηθῇ τὰς πράξεις των καὶ νὰ δηλώσῃ, δι' οὐδέποτε ἔγινε συνέντευξις Ἐθνοσυνελεύσεως. Καὶ εὐρέθησαν μὲν λιπὺνχοι τινες ἐτοιμασθέντες καὶ τοιοῦτον ἔγγραφο νὰ ὑπογράψωσιν, ἀλλὰ κατόχρως τὸ συναίσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τὸ πρὸς τὸ ὅπουροισιν τῆς Δικαιοσύνης ἔγγραφο ἔλεγε περίτοι ταῦτα: «Οἱ πρὸ τῶν ἀπειλῶν καὶ τῆς ἀσκηθείσης βίας τὰ Δύο Σώματα τῆς Ἐκκλησίας ἀναβάλλουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς ἐργασίας τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως». Τοῦτο ἐξώργισεν ἐν περισσύτερον τὸν ἄγριον Νετζμεδδὴν βῆν, κατὰ τὰς διατάγας δὲ αὐτοῦ ἐνεργοῦσι καὶ εἰσαγγελία καὶ ἀνάκρισις παρατείνουσιν τὴν φυλάκισιν τῶν ἀθῶων ἐκείνων ἀνθρώπων κατὰ τρόπον μάλιστα ὁμοιάζοντα πρὸς ἀληθὴ βασανιστήρια. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ δύο ἑτεροὶ πληρεξούσιοι συνελήφθησαν τὴν 5 Σεπτεμβρίου, ὁ ἱατρός κ. Βασοδραξέλης καὶ ὁ ἄλλος. Εἰς τὰς παραστάσεις τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τῆς ἀθλιότητος τοῦ δοματίου, ἐν ᾗ ἐνεκλεισθῶσαν ἄνθρωποι, εἰς οὓς, τῶν πραγμάτων ἐχόντων ὡς ἀπατεῖ τὸ δίκαιον, θὰ ἦτο τιμὴ νὰ εἶναι ὑπερήτοι πολλοὶ ὁμοῦ Νεδζμεδδῆν, ὁ Αἰατῆς οὗτος ἀπεκρίθη μετ' αἰσθητικῆς πανουργίας, δι' ἣν λυπεῖται μὲν δι' ὅσα ὑποφέρουσι, δυστυχῶς ὅμως δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καλλίτεροι φυλακαί!! ὥστε δὲν ὑπῆρχον δύο ἀνθρώπων δοματῖα ἐν τῷ Γαλατῇ Σεραγίῳ, ἐν τῷ στρατοδικεῖῳ, ἐν αὐτῷ τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης! Εἶναι εὐτύχημα, δι' αἱ φυλακίσεις αὗται συνέδρασαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου ὑπάρχει κάποια αἰδώς καὶ ἐπιφύλαξις καὶ φόβος πρὸς τὴν ἀμεσον ἀνιλήμιν τῶν ξένων.

Τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τερατοουργήματα.

Διότι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συμβαίνουσιν ἀθηναὶ τερατοδραί. Τὸ Στρατοδικεῖον Θεσσαλονίκης κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας κατεδίδασκε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐπὶ λόγους ἀναξίους πάσης πίστεως καὶ ἀντικειμένους πρὸς τὴν ἀλήθειαν πολλοὺς Ἕλληνας, ἐν οἷς δύο μὲν διδασκάλους, ἀκούσατε! εἰς θάνατον, δύο ἑτέρους εἰς πρόσκαιρα δοματῖα τὸν ἐπισκοπικὸν ἐπίτροπον Γενελέης εἰς δικταετὴ εἰρηκτῆν, τοῦτον δὲ χωρὶς νὰ τηρηθῇ ἡ διαδικασία ἢ προνομικῶς ἰσχύουσα διὰ τὸν κλήρον.

Προκλητικαὶ περιφρονησεὶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ οὕτω μὲν φέρεται πρὸς τοὺς Ἕλληνας πολιτὰς τῆς αὐτοκρατορίας, ἂν δύναται νὰ ὀνομασθῶσι πολῖται οἱ ἐν Τουρκίᾳ ὄντες, ὅπου ἡ ἐπὶ ἀπολυταρχίας θέσις τοῦ ἀρχαῖο ἦτο ἀληθὺς ἐπὶ ὁρῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐλλοτρίαν, εἰς ἣν οἱ συνταγματισθέντες βάρβαροι περιέστησαν τὰ χριστιανικὰ φύλα. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς Ἕλληνας πολῖτας μετῴχεται ἄλλου εἶδους ἀγριότης ἀποκλιτικωτάτη πρὸς τὸ βασίλειον. Οὕτω ὁ βασιλεὺς Θεσσαλονίκης καὶ ὁ καίμακάμης Καβάλλας ἀνήγγειλαν εἰς ὅλα τὰ προξενία, δι' ἃ ἐπαρμόσθη ὁ ἀπορριπτικὸς ἔταξαν δὲ προθεσμίαν παραδόσεως τῶν ὁρίων τῶν ξένων εἰς τοὺς οἰκείους ἐκάστου Προξένους. Τὴν εἰδοποίησιν ταύτην μόνον πρὸς τοὺς Ἕλληνας Προξένους δὲν ἀνεκοίνωσαν, ὅπως μάλιστα δηλώσαντες, δι' τὸν ἀπορριπτικὸν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν ἐνδοχρῆσιν αἱ ἀρχαὶ ἀπ' εὐθείας. Οἱ οὖν ἀρχαὶ καὶ βασανιστήρια ἀναμένουσι τοὺς ἀτυχεῖς πολῖτας τοῦ βασιλείου! Ἀλλ' ὡς καὶ ἔως τοῦ ἡ Ἀττὴν δὲ παρὰ τὸν Τούρκον, ὅπως κρημνίσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ βάραθρον, ἐξ οὗ ἀναμφιδύτως δὲν θὰ ἀνακύψῃ ποτε.

Ἡ ἀπόλυσις τῶν κρατουμένων πληρεξουσίων.

ἔχουμεν γράψαι τὰ περὶ τῶν ταλαιπωριῶν τῶν φυλακισθέντων Ἑλλήνων, δι' ἣν τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἀπόλυσις αὐτῶν γενομένην τὸ Σάββατον. Ἀποτυχῶς καὶ δι' αὐτοῦ οὐδεμιᾶς ἐγγνώμης τῶν Νεοτουρκικῶν ὀφείλεται, καθ' ὃν τὰ τηλεγραφήματα διαπιστοῦνται, εἰς τὸ δι' ἡ Πόλιν ἐγκαίρως ἐμαθετὴν ἐντολήν, ἣν ε

ὄντιον κατὰ τὸν ἐπίσημον πίνακα
τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.
Τῷ 1910 (α' ἐξάμηνον) τὰ ταμεῖα
δρ. 25,746,593 καὶ 88, τὰ τελὸν
20,402,451 καὶ 01. Τῷ 1909 (α' ἐξάμηνον)
ταμεῖα εἰσέπραξαν 24,382,728 καὶ 80.

νεία δε δο. 18.951,430 καὶ 70.

ἰστέον) δὲ 16,149,043 καὶ 89
 43,334,199 καὶ 56 τοῦ 1906 (α
 Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά τῶν τοῦ
 ἀντιθέτου διὰ μὴ τὰς αἰτίας ἐκ
 3663,82 καὶ
 διὰ δὲ τὰς τελευταίας εἰ 451,02 καὶ
 Πόττει ὅπως τὰ ἐκπαιστικὰ εἰς
 ἐπαγωγῆς, ἥτοι διὰ τὰς τελευταίας εἰ
 61,544 καὶ 45, καὶ διὰ τὰς ἐκ
 748 καὶ 05, ἥτοι εἰς 1,720,203.
 Τότε δὲ ἡ διαφορά ἐπὶ πλέον τοῦ 19
 ται εἰς 1,094,642 καὶ 33.

Οἱ ἐφευρίσκοντες ἀξιοματικῶς
 Ἐπὶ τῇ «Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως»

ἑρηνισμοῦ τοῦ κατανικοῦντος διτάγματι τῆς
 σεως τῶν νέων ἀγρυπνῶν κεραιμένων μί-
 δραχμῶν, κεραιζόν δι ὅλα κοπτήριον ἐν
 σμακοῦπτον τὸν Πασιόθεν ἐν δὲ
 ἀξία δραχ. 9.451,976, ὃν 1.737,95
 χρωστῶσας τῶν ἐφθαγμένων παλαιότε-
 ρας.
 Τὰ κέρματα ταῦτα κόπτονται πρὸς ἀν-
 σιν τῶν χαλκῶν τῆς μᾶς καὶ τῶν ὄν-
 καὶ ἀνδραγμῶν ποσὸν χαλκῶν ἐκ τῆς
 ρίας ἐν ὅλῳ δύο ἑκατομμυρίων ὀτα-
 ῖοι.

Επικυβαντοὶ δὲ συνδράμα μὲν 6
διδράμα δὲ 1,500.000.

Ἡ πρώτη δόσις πρὸ τῶν **Ἀθ**
'Ο ἡ Παλαιὸς κτήτορας προσέθετε
νος διὰ τηλεγράφου τὸν πρὸς τὴν
υπογεγόνῃ ἀνακοινῶν, δι' ἣν ἡ Παλαιὸς
Γραφεῖα ἔβηκεν εἰς διὰ τὸν
οἶκον Οὐλάνδου διὰ λογαριασμὸν τῆς
Κυβερνήσεως 5 1/2, ἐκπομπῶν δὲ δαχμῶν
πληρωμῇ τῆς τίσεως ἀποδοτέων διὰ τὴν
τοῦ κτήτορος διαγραφῆς ἡ Ἀξίωσις
Ἡς γνωστὸν δυνάμει συνδράμα 289
τοῦ βελῖου διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς δόσεως
τῶν 289 τοῦ βελῖου τῆς δόσεως τῶν

Ἀσκήσεις ἐπιβιβάσεως εἰς
συνδρομικούς.

ἔχειν, τῆς ὁποίας αἱ κασταναὶ ἐκάθισαν
κτῆν πυρκαϊὴν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Ἐκεῖ
ἡλιος καὶ καθισ: ἄ ἀκόμη καταφανεστέραν
οὖν τὴν ὁπτασίαν ἐκείνην.

τῆς δένδρα ἴστανται· ξηρὰ μὲν τοὺς μεγά-
 λους, οἱ ὅσοι ἐν μέρει εἶναι ἀπηνθῶσα
 μὲ τοὺς πελωρίων· τῶν κορυμῶν, καὶ τοῦτο
 μακρυσμένον, μὲ τὰ μακρυσμένα καὶ κα-
 τὰ φύλλων, καὶ κινῶν τὴν λύπην τοῦ θε-
 οῦ· κινῶν εἰς μελαγχολίαν τὴν ψυχὴν.

...αποφασίζοντας να μην ακολουθούσαν, αλλά
 να μην έπαιζαν καθόλου, όπου βούλησε ανακαταλά-
 βει επί της διατάξεως, η οποία θεωρούσε
 μοιραίες τους πελάτες του ορόσηνου, πίπτει
 στην ηθική και παροτρύνει τον κρότωνε να
 δώσει είναι πάνω ορόσηφοις εις την ακρό-
 αχύνει και επί του προς θυμωτάς της Λαυράς
 βουνοῦ, του οποίου η όασις κορυφή είναι
 από νεφρῶν.

Το θούρον ποῖον είναι μὴ από τοῦ ὄψι-
 μος τοῦ Ἀθωῶν. Είναι διὰ τούτου ἀπὸ
 τούτου καλλίστου. Ὅτι διὰ να στέναι καὶ
 τὴν κορυφὴν του ἀνέχει να κλίνη πρὸς
 πάλιν πρὸς τὴν γῆν. Εἰς τὴν κορυφὴν
 δὲ θυμωτά να ἐκταθῶν πῶς είναι δύνα-
 ἀνακαλύπτῃ ὁ ἀνθρώπος. Μόλις ταῦτα

μουστροφής μου έδειξε κάτω από την κορ
 άκη τήριον του αγίου Γεηγορίου του Πα
 οποιός έχρημάσαν άρχιεπίσκοπος Θεσσα
 ώως
 Ό διακεκριμένος ούτος της Έκκλησίας

ἐκείνους πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τοῦ εἰς
αὐτοὺς ἐκείνην ὕψος μικρὸν ἅνδρ καὶ οἰκίσαν.
δὲ τούτου καὶ τοῦ οἰκίσκου πῶς ἄνθρωποι μέγροι
τὰ ἔργα καὶ φαίνονται καὶ ἀπὸ τὴν μονή.
Τὸ βουνὸν ταῦτο δὲν εἶναι ἀδενδρὸν. Μ
εἶναις ἐκείνους τὸ καλλύπτον δένδρα παμ
ἐπειτα δὲ ὁ ἄνθρωπος πικρὸν μέγροι τῆς κορυφῆς.

ὥστε ὁ παρατηρῶν αὐτὴν ἀπὸ τοῦς πρόπο-
νομίζει, ὅτι ἐπικεῖται ἡ πτώσις τῆς.

(Επεται συνέ-

ΤΡΑΠΕΖΑ Δ. Ι. ΣΑΜΙΩΤΑΚΗ & ΣΑΣ

33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33
Τηλεγραφήματα Αριθ. Τηλεφώνων 248
«ΣΑΜΑΝΚΟ» (SAMANCO)

Εν Αθήναις τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1910

ΑΘΗΝΑΙ Π. Μ.

Ομολ. Ἐθνικοῦ Δανείου 1907..... Δρ.	95. 3/4
» Ἐπικυρωμένου Δανείου..... »	102. —
» Σιδηροδ. Μεταλλ. 3 1/2 %..... »	101. —
» Λαογραφ. Ἐθνικ. Τραπεζῆς 3 1/2 %..... »	422. 1/2
» Κτην. Πίστ. 2 1/2 %..... »	101. 1/2
» Σιδηροδ. Ἀθην.-Πειραιῶς 4 1/2 %..... »	415. —
» Θεσσαλίας 5 1/2 %..... »	194. —
» 5 1/2 %..... »	498. —
Μετοχ. Ἐθνικ. Τραπεζ. Ἑλλάδος..... »	3727. 1/2
» Τραπεζῆς Ἀθηνῶν..... »	124. 3/4
» Ἀνατολῆς..... »	129. —
» Ἐμπορικῆς..... »	96. —
» Κρήτης..... »	126. 1/2
» Σιδηροδ. Ἀθην.-Πειραιῶς..... »	325. —
» Θεσσαλίας..... »	119. —
» Πελοποννήσου..... »	75. 1/2
» Διαχ. Δημοσ. Προσόδων..... »	320. —
» Ἑλλ. Πυριτιδοποιεῖον..... »	93. 1/2
» Ἑλλ. Ἐταιρ. Μεταλλείων..... »	26. —
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Αἰαλίνης..... »	122. —
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Αἰαλίνης..... »	101 1/2
» Μεταλλ. Λαυρίου..... »	46. 1/2
» Πανελλην. Ἀποταμίωσις..... »	88. —
» Πόνομα. Σταφ. Ἑταιρίας..... »	204. 1/2
» Βρυτικοί Τίτλοι..... »	33. —

ΛΟΝΔΙΝΟΝ Π. Μ.

Consols..... £	80. 1/2
Hellenique 1881 5 1/2 %..... »	50. 1/2
» 1884..... »	49. 1/2
» 1890..... »	48. 1/2
Monopole 4 1/2 %..... »	47. —
Rente 4 1/2 %..... »	38. 1/2
Chemins de fer helléniques 1902 4 1/2 %..... »	87. —

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π. Μ.

Rente Française..... Frs	97. 02 1/2
Change sur Londres..... »	25. 22. 1/2

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ Π. Μ.

» Ομολ. ἐπὶ Παροίον..... Δρ.	99 1/4 — 99. 3/4
» Λονδίνου..... »	25. 07 1/2 — 25. 12 1/2
» Βαρλίνου..... »	122 1/2 — 123
» Βιέννης..... »	104 1/4 — 104. 3/4

Εἰσπράξεις Σιδηροδρόμων.

ΣΙΑΦΡΟΔΟΜΟΙ Π. Α. ΠΕΔΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Απὸ 1 Ἰανουαρίου	1909	1910
μέχρι τέλους Ἰουλίου	2.208.262,40	2.285.807,30
1-27 Ἀπριλίου	553.766,10	564.688,55
μέχρι 27 Ἀπριλίου	2.762.028,50	2.850.495,85

ΣΙΑΦΡΟΔΟΜΟΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Απὸ 1 Ἰανουαρίου	1909	1910
μέχρι 19 Ἀπριλίου	1.141.065,85	1.124.898,90
20-25	36.579,60	30.519,10
μέχρι 25 Ἀπριλίου	1.177.645,45	1.155.418,00

ρευσσάν ἐξδομάδα τὰ διάφορα σώματα τῆς ἐν Ἀθήναις φρουρᾶς εἰς τὸν τρόπον τῆς ταχυτέρας ἐν καιρῷ πολέμου ἐπιειδέσεως ταγματῶν πεζικοῦ, πυροβόλων, ἱππων, πυρομαχικῶν. Αἱ ἀσκήσεις κατέδειξαν πολλὰς ἐλλείψεις, αἰτινες θὰ ληφθῇ φροντίς νὰ διορθωθῶσι.

Εἰσφορὰ εἰς τὸ ταμεῖον Ἀμύνης.

Εἰς τὸ ταμεῖον Ἀμύνης ἀπεστάλησαν δέκα χιλ. δραχμαὶ ἐξ ἐράνων διαφόρων ὁμογενῶν. Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο ἀπεδόθησαν ἐκ τοῦ ὀπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν 1.700 χιλ.δρ. ἐξ εἰσπράξεων εἰδικῶν φόρων.

Κρητικὴ κυβερνήσις.

Ἡ συντηρητικὴ καὶ σεμνὴ «Ν. Ἐρευνα» Χαλκιδέως γράφει περὶ τούτου:

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δι' ἐγγράφον αὐτῆς πρὸς τὸν κ. Μιχαηλὶδὴν παρακαλεῖ αὐτὸν, ὥπως δεχθῇ τὴν προεδρίαν τῆς Κυβερνήσεως συμπληρῶν αὐτὴν διὰ τοῦτο εἰς τὸν ὅσον οὗτος καταρτισθῇ κυβερνήσεως ἀντιπροσωπεύονσα πάντα τὰ κόμματα. Ἡ μὲν ἡ οικονομικὴ αὐτῆς κυβερνήσις τιθεμένη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαηλὶδῆ θὰ ἦτο ἡ μόνη ἀρμόδιος εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις, εἶναι δὲ ὡς ἀμφίβολον ὅτι κ. Μιχαηλὶδῆς θὰ ἀποδεχθῇ τὴν παράκλησιν αὐτῆν. Ἀντιστοίχως παρὰ τοῖς προσκειμένοις τῷ κ. Μιχαηλὶδῆ ἐπεκράτησε φαίνεται ἡ γνώμη ὥπως ἐκδιωχθῇ ἡ πτώσις τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως καὶ ὁ σχηματισμὸς ἀμφοτέρων τοιαύτης ὑπὸ τῆς νῦν ἀντιπολιτεύσεως, πρὸς τὴν γνώμην δὲ ταύτην φαίνεται ὁριστικῶς προσχωρήσας ὁ κ. Μιχαηλὶδῆς. Κατὰ πόσον αἱ σκέψεις αὗται εἶναι αἱ οὐνεκὶ ὁμογενῶν σήμερον καὶ κατὰ πόσον θὰ συντελέσωσι εἰς τὴν βελτιώσασιν τοῦ κοινοῦ ἀνθρωπίνου εἰς τὸν χρόνον νὰ δείξῃ. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι βαρεῖαν ἀναλαμπάνουσιν εὐθὺς ἐκείνους οἰνίτες ὑπὸ τὰς κρίσεις περὶ σιτάσεις ὡς ἡ Κρήτη διέρχεται σκέπτονται περὶ κομματικῆς ἐπικρατήσεως καὶ συντήσεως τῶν ἀντιπάλων καὶ τὰ παρόμοια. Ὁ ἐκ τοιαύτης πολιτείας γεννώμενος κομματικὸς ἀνταγωνισμὸς ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἀκέραιον πολιτικὸν δύναται νὰ ἐξωθηθῇ εἰς τὰ ἄκρα καὶ νὰ ἐξῇ ὁλοκλήρως ἀποτέλεσμα, τὰ ὅποια καθῆκον ἔχοντες νὰ προλάβωσιν οἱ ἀξιόπιστα νὰ ἡγῶνται τοῦ κρητικοῦ λαοῦ.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Ἡ ἐκλογὴ τῶν Κρητῶν.

Τὴν Δευτέραν ἡ Βουλὴ συνελθούσα περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν Κρητῶν καὶ τῶν ἐκλογῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ὁρίσθη τινὲς τῶν νεωστὶ ἐκλεγέντων βουλευτῶν. Μετ' ὧν ἀνέβη τὰς περὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς διὰ τὴν σήμερον Τετάρτην.

Αἱ ἐργασίαι τῶν τμημάτων προχωροῦσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον ὁμαλῶς εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἶναι ἐπιχωρητικαὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν.

Τὸ οἰκείον τμήμα τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν

Ἀπικοδοσιᾶς ἐπεκράτησε πᾶσας τὰς ἄλλας ἐκλογάς, πλὴν τῆς τῶν Κρητῶν πολιτευτῶν κ. Μιχαηλὶδῆ, Κουντουροῦ καὶ Παπαμαστοράκη, περὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν τμήματος κ. Ἀλεξανδρῆς προέτεινε ταῦτα:

«Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ὅτι ἀριθ. 23.696 ἐγγράφων τοῦ κ. ὀπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3 Σεπτεμβρίου πρὸς τὸν ἐισηγητὴν τοῦ τμήματος καὶ τῶν συνημμένων ἐν τῷ ἐγγράφῳ παρατίθενται τῶν τριῶν βουλευτῶν Ἀπικοδοσιᾶς κ. κ. Μιχαηλὶδῆ, Κουντουροῦ καὶ Παπαμαστοράκη συνάγεται, ὅτι οὗτοι παρατήθησαν τὸν ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ ἀπὸ τῆς 21 Ἀπριλίου διὰ τηλεγραφικῶν παρατίσεων, νομίμως ἀποσταλείσιν πρὸς τὸν κ. ὀπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπειδὴ ἡ παρατίσις τοῦ βουλευτοῦ ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ εἶναι δικαίωμα, καὶ πρὸς τοῦτο, ἐπειδὴ αἱ ἐν λόγῳ παρατίσεις ὑπεβλήθησαν οὐ μόνον πρὸς τὸν ἐκτελεστικὸν τῶν ἐργασιῶν τοῦ τμήματος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν καταρτίσεως αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς 27 Ἀπριλίου.

Τὸ τμήμα δὲν δύναται σήμερον νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξελέξεως τοῦ κύρους τῶν τριῶν ἐν λόγῳ ἐκλογῶν καθόσον οἱ τρεῖς βουλευταὶ δὲν ὄντισαν ποσὶς ὡς τοιοῦτοι μετὰ τὴν τοιαύτην νόμιμον ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος παρατίσιν τῶν.

Ἐλαφρὴν τροποποιεῖν τὴν πρότασιν ταύτην ἐπέφερον ἡ πρότασις τοῦ ἐκ Πατρῶν βουλευτοῦ κ. Μιχαηλὶδῆ ἀντικαταστήσας τὴν λέξιν «παρατίσιν» διὰ τῆς λέξεως «δηλώσις» καὶ ἔχουσα οὕτω:

«Τὸ τμήμα, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς ἐν τῷ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου τηλεγραφικὰς τῶν πρὸς τὸν ὀπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν περιεχομένας δηλώσεις τῶν κ. κ. Μιχαηλὶδῆ, Κουντουροῦ καὶ Παπαμαστοράκη, ἀποφαίνεται, ὅτι μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας δὲν ὑπάρχει περίπτωση νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐν λόγῳ τριῶν ἐκλογῶν».

Οἱ κρητικὲς πολιτεῖται

Κ. Κ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΠΑΠΑΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

Πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς Ἀπικοδοσιᾶς καὶ πρὸς τοὺς βουλευτὰς τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς.

Ἡθὼν καὶ οὐκ νόμων ἔχει ἀνάγκην τὸ ἑλληνικόν.

Ποιητικὸν, μεγαλόφρον, θερμότατον χαριετισμὸν καὶ βαθύτατον ἄμα πολιτικὴν πρακτικὴν ἀπέστειλαν οἱ Κρητὲς πολιτεῖται κ. κ. Μιχαηλὶδῆ καὶ Π. Παπαμαστοράκη πρὸς τοὺς ἑλλήνας πολιτεῖτας καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπὸ τοῦ βουλευτοῦ ἀξιώματος παρατίσεως τῶν.

Ἐν τῷ μετὰ ὕψιφρονος καὶ καρτερικῆς φιλοπατρίας γράμματι τούτῳ τῶν Κρητῶν πολιτευτῶν ἀναγνωρίζοντες εὐκρινῶς τὸν πόρον καὶ μέγαν τῆς Κρήτης Νέστορα, τὸν ἄντ. Μιχαηλὶδῆ, τὸ γνήσιον τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς παιδείας θέμμη. Θεσπεσιεῖς τὸ γράμμα τοῦτο τῶν δύο ὑπερέχον πολιτευτῶν παραλλήλων πρὸς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ Βενιζέλου, ἵνα ἀνυψώρηται ἀκόπως τὸν νοῦν, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν τῆς Κρήτης. Ὡς ὡς ὁρθότατα λέγει ἡ ἐπιστολὴ τῶν Κρητῶν πολιτευτῶν «πρὸς κέντρα λακτίζει καὶ μάτην ἀγωνίζετο καὶ ταρσάσεται ὁ κατακτητὴς, ὥπως ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἣν ἐπεδίκασεν αὐτὰς αἰωνίως ἡ μεγάλη μήτηρ Φύσις. Τὴν θαυμασίαν ταύτην ἐπιστολήν, ἀληθῆς ἐντύπωμα τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας παντὸς ἑλλήνου, παραλαμβάνοντες ἐκ τοῦ «Ν. Ἀστειος» καταχωρίζομεν ὡς ἐκτέλεσιν:

Ἀπευθύνομεν θερμότητας καὶ εὐκρινεστάτης εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς Ἀπικοδοσιᾶς, πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας, πρὸς τὰς συντεχνίας καὶ πρὸς τὸν φιλοπατρίδα λαόν, τῶν ὁποίων οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας ἐκδηλοῦνται ὑπὸ τῆς πολυπληθῆς Κρήτης, ἥτις ἐκτείνουσα ἀπὸ πολλοῦ τὰς χεῖρας πρὸς τὴν πολυφίλητον μητέρα πέποιθεν, ὅτι ἡγῆται ἡ ὥρα τῆς πληρώσεως τῶν ἰδανικῶν τῆς.

Οἱ προαιώνιοι καὶ ἀδιάρρηκτοι δεσμοὶ τοὺς ὁποίους δὲν ἐσφραγίσθησαν τυχαίαι περιστάσεις, ἀλλ' αὐτὴ ἡ φύσις διὰ τοῦ ἰσχυροῦ παντοδυνάμου ἐνατίκτου τῆς ἐνεργείας εἰς τὰς ψυχὰς μας, οὕτως, ἐν παρεκκλίσει μετὰ τῶν ὁμῶν δὲ ἐγγίνοντες ἰσχυρότεροι, οὕτως νῦν πότε λόγῳ, τῶν ὁποίων τὴν ἐθνικὴν σημασίαν θεωροῦμεν περὶ τὸν νὰ ἐξάρωμεν, μὰς ἀποστεροῦσι τῆς ὕψισης αὐτῆς τιμῆς, θὰ γίνωσιν ἀσθενέστεροι.

Αἱ ὕψηλα ἠθικὰ ὁρμά, αἱ κατεπαινεταὶ τὸν ἀνώτερον ψυχικὸν βίον καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν δὲν ἐξαμίζονται ἐπὶ ματαίῳ, οὐδὲ παρέχονται ἀτελεῖς καὶ ἀτελεσφόροι, ἀλλὰ ριζοῦνται βελόως εἰς τὰ ἔγκατα τῶν ψυχῶν ἀναπτύσσονται, αὐξάνονται, ἀνθοφοροῦσι καὶ καρποφοροῦσι. Ἡδὴ τὸ ζήτημά μας εὐρίσκεται εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο στάδιον, καὶ μετ' οὐ πολλὸν θὰ ἀπολαύσωμεν τοὺς εὐγεύστους καρπούς τοῦ δένδρου τὸ ὅποιον τῶσας ὑπὸ τῶσαν γενεῶν ὀφειλόμεν καὶ αἰμάτων ἡρώδων.

Πρὸς κέντρα λακτίζει καὶ μάτην ἀγωνίζετο καὶ ταρσάσεται ὁ τῶς κατακτητὴς. Τὰ ἐπὶ τῆς βίας στηριζόμενα δικαιώματά του παρεγράψαν, οὐδὲ εἶναι δυνατόν τὸ γεγεννημένον νὰ γίνῃ ἀγένητον. Οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς Κρήτης πολὺ ταχέως θὰ παρακαθίσωσι δικαίωματά ἐν μέσῳ ὁμῶν καὶ οὕτω θὰ πληρωθῶσιν ἀμοιβαίαι οἱ κοινοὶ πόθοι.

Ὁ ἐλεύθερος ἑλληνικὸς λαὸς μνήμων τῆς ἀρ-

χαίας εὐκλείας καὶ τῶν εὐγενῶν τῶν προγόνων παραδόσεων καὶ πῶθεν νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκείνην περιωπὴν, ἥ ὅποια θὰ ἀνταποκριθῇ πληρέστατα εἰς τὰς ἐνδόξους ἀλλὰ καὶ βαρεῖας τῆς φυλῆς ἀξιώσεις συνερχόμενος ἐν Συνεδρίῳ πρὸς ταχυτέραν καὶ ἀπρόσκοπον ὁδοποίησιν τῆς ἐθνικῆς λεωφόρου θὰ ἐξέρη τὰ μέσχα, ἵνα ταχέως ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀδικόπως συνεργασίᾳ ἐπιδιορθώσῃ τὰς βλάβας, τὰς ὁποίας, τυχόν, ὁ χρόνος ἐπέφερον εἰς τὸ πολιτικὸν οἰκοδόμημα.

Ἀλλὰ πρῶτιστα πάντων πρέπει νὰ στομωθῶσιν οἱ χαρακτῆρες, νὰ μὴ ἐπιρρίπῃ ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον τὴν εὐθύνην τῶν κακῶς ἐχόντων. Νὰ πιστεύῃ δὲ ἕκαστος ὅτι καὶ ἀπὸ μόνον αὐτὸν ἐπίσης ἐξήρηται ἡ βελτίωσις τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ ὅτι οἱ πάντες συνετελέσαμεν ἀναλόγως εἰς τὴν παροῦσαν καχεξίαν τῆς πολιτείας. Οὕτω τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως, ἀνιέναντι πραγματικῶς νὰ εὐδοκῇ, θὰ εἶναι ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον.

Ἐὰν παρεκαθίμεθα μετὰ τῶν ὁμῶν, ὥπως διὰ τῆς ψήφου σας τὸ ἡθελησάτε, θὰ εἴχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφέρωμεν ἐλευθέρως καὶ εὐπρόσπαστως τὴν γνώμην μας ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Ἡδὲ δε ἡτύχησάμεν τῆς τοιαύτης τιμῆς, ἐπιτρέψατε εἰς ἡμᾶς καὶ μακρὰν ὁμῶν μετὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ μετὰ τὸ πνεῦμα ἐν τῷ μέσῳ ὁμῶν, ἱστάμενοι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Κρήτης ἐδάφους, νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τοὺς ἐν πνεύματι συναδέλφους ἡμῶν τὰς ἐκ τῆς ἰσθενοῦς καὶ περὶ τῆς ἐκείνης πολιτικῆς πείρας μας προερχόμενας ἰδέας.

Κατὰ τὸν Πλάτωνα ὁ νόμος δὲν δύναται ποτε νὰ περιλάβῃ τὸ ἀριστον καὶ δικαίωτον. Αἱ ἀνομοιότητες τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πράξεων τῶν καὶ ἡ διαρκὴς τῶν ἀνθρωπίνων μεταβολῇ δὲν ἀφήνουν οὐδὲν ἀπλόον καὶ ἐπομένως ἐδρατὶν καὶ ἀμετάβλητον. Διὰ τοῦτο οὐχὶ τοσοῦτον οἱ νόμοι, ἐπομένως οὐδὲ ἡ διαρκὴς αὐτῶν μεταβολῇ εἶναι ἐκείνη, τὰ ὅποια πράγματα τὴν εὐμερίαν καὶ τὴν πρόοδον τῶν λαῶν.

Ἐν τῷ ἀπασχολοῦντι μάλιστα ἡμᾶς ζήτηματι οὐδέμια μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος εἴτε ριζική, εἴτε ἐπιπολέση θὰ διορθώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα. Πᾶς ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐμπνέεται ὑπὸ θερμῷ πατριωτισμοῦ. Οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ ἡγέται ἦσαν καὶ εἶναι κρείττους χρημάτων καὶ ἐπὶ τούτῳ μεγάλως σεμνύνονται. Τὸ πολιτεῦμα εἶναι τοιοῦτον σχεδόν, ὥπως ὁ μέγας πολιτεολόγος Ἀριστοτέλης τὸ ἀπεκρυπτάλλωσεν εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων Πολιτείαν. Αὐτοὶ καίτοι ἔχομεν Βασιλείαν ἐν Ἑλλάδι, κατ' οὐσίαν εἶναι δημοκρατία. Ἐλευθερώτερον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ. Ἐπὶ τὸ μοναρχικώτερον νὰ μεταβληθῇ μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον δὲν τὸ ἡνέχθη ὁ ἑλλην.

Ποῖον λοιπὸν εἶναι τὸ αἶτιον τῆς μὴ εὐδοκίμης τῆς αὐτοῦ, ἀφοῦ καὶ πρὸς τὸ φιλελεύθερον τοῦ ἑλλήνων προσαρμόζεται, καὶ ὁ λαὸς εἶναι ἐμπειρὸς πατριωτισμοῦ καὶ οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ ἡγέται εἶναι ἀδιάφθοροι; Πάσαι τὴν κατατρυχούσαν διατὰ πολιτεύματα Ἀριστοτέλειον νόσον τῆς παρεκβάσεως. Ἡ νόσος δὲ αὕτη εἰς τὸν συστατικὸν πολιτεῦμα εἶναι ἡ τῆς συναλλαγῆς. Ἀπὸ τὴν νόσον δὲ αὕτην δὲν ἀπαλλάττει οὐδὲ ἀλλοίωσις, οὐδὲ μεταβολή, οὐτε θεμελιώδης οὐτε ἐπουσιώδης τοῦ πολιτεύματος. Εἶναι εἶδος μοιουματικῆς νόσου, τῆς ὅποιας τὸ μικρόβιον πρὸς ἐκαστὸν τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων μετ' ἑαυτοῦ. Ὁ ἐκλογεὺς συναλλάττειται μετὰ τὸν κομματάρχην, ὁ κομματάρχης πρὸς τὸν βουλευτὴν, οὗτος πρὸς τὸν ὀπουργόν, οὗτος δὲ ἐπιβάλλει σιγὴν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος μετὰ τὴν ἡγετῆρα τῆς ἐξουσίας.

Τὴν τῶν λοιπῶν θὰ ἐξευρεθῇ τὸ φάρμακον τοῦ ἠθικοῦ τούτου νοσήματος, τὸ ὅποιον ὡς ἄλλη ἀρπυία κατατρυγέει τὸ ἥπαρ τοῦ ἀρίστου τῶν πολιτευτῶν καὶ καθιστᾷ αὐτὸ οὐ μόνον ἀρχιστον ἀλλὰ καὶ ἐπιθελαΐας; Πῶς θὰ ἐπιέλῃ ἡ καθαριστικὴ τῶν πολιτικῶν ἡρώδων, ὥστε νὰ διακριθῶσιν αἱ ἐξουσίαι καὶ νὰ βραβεύηται μὲν καὶ ὑπερηχὴ ἡ ἰκανότης, ἡ δὲ ἀνικανότης νὰ τίθεται ἐν ἡσόνι μοίρᾳ;

Δύο μέθοδοι ὑπάρχουσιν πρὸς τοῦτο: ἡ τῆς μακρᾶς καὶ τῆς βραχείας διαρκείας. Ἡ πρώτη ἀπαίτει τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ, ἡ ὅποια πάντοτε μὲν ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἐκτελεσθῇ καὶ θὰ συμβαδίζῃ πρὸς τὴν δευτέραν μέθοδον, ἀλλὰ βραδέως, ὥστε αὐτὴ μόνη νὰ ἀπαλῇ τὸ ἐπικρατὲς καὶ ἐπιτακτικὸν αὐτῆς, τοῦ ὁποίου νῦν ὑπὲρ ποτε ἔχομεν ἀνάγκην. Ἡ δευτέρα μέθοδος εἶναι ἡ ἐπὶ ἐκείνης καὶ ὡς ἀρχὴ ἐκτελέσεως θὰ θέσῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν τῶν καὶ θὰ χρησιμεύῃ καὶ εἰς τὴν πρώτην μέθοδον, τὴν μόνην θεμελιώδη, ἡ τροφὴ καὶ ἡ τὴν ἡγετῆρα, διὰ τῆς ὅποιας ἐκείνη ταχέως θὰ ἀνδρωθῇ.

Ἐκ τῶν ὑπερτραχιζόντων ἐκλεκτῶν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ Συνεδρίον ἀπορρίπτεται θὰ ἐξευρεθῶσιν οἱ σκαπανεῖς ἐκείνοι, οἱ μέλλοντες νὰ ὁδοποιήσωσιν τὴν ἐθνικὴν λεωφόρον, ὥστε ἀπρόσκοπτος νὰ ὁδεύωσιν αὐτὴν οἱ πολῖται καὶ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ σκοπούμενον τέρμα. Ἐὰν ὁ πρὸς βελτίωσιν δικαίας πόθος θερμαίνῃ, ὥστε τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ καὶ συνθεμαίνωσιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ, θὰ ἐξευρεθῇ ὁ ἠθικὸς ἐκείνος, ἡ εἰς ἐξέλεσιν ἐκείνη, οἱ ὁποῖοι, ὡς οἱ ἀρχατοὶ Ῥωμαῖοι ἀφωπύοντο πρὸς τὸν θάνατον χάριν τῆς πατρίδος, οὕτως θὰ ἀρσώσθωσιν καὶ οὗτοι πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὰ θελήματα τῆς ἐξουσίας.

Ἐν τῇ πάλῃ τῶν πρὸς τὸ πολιτικὸν νόσημα ἐνδεχόμενον νὰ ὑποκύψωσι καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν ἑλλήνων θὰ νικήσωσιν. Ἀπᾶς δὲ παραχρηστικῆς τῆς σωτηρίας οδοῦ θὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ ἀρχαία πρὸς ὁδὸν ἡ ἀγνοῖα εἰς τὴν καταστροφὴν.

Οὕτως ἡ ἰδέα τοῦ Πλάτωνος θὰ πραγματοποιηθῇ. Τὸ νεκρὸν γράμμα τῶν νόμων θὰ τὸ ἐμψυχώσῃ ἡ δικαιοσύ